

z obsahu:

- Úvod
- Viete o tom, že...
- Sme otvorení pre nových ľudí???
- Blahoželáme!
- Mládežnícke okienko :-)
- Stretnutie s Bohom...
- Návšteva z Chyžného
- Samuel Tomášik
- Pri odchode brata
- Veľkonočná pochúťka
- Kvíz
- Rozhovor s br. kaplánom Peťom Székelym
- Rozpis služieb Božích

„Keď odišli, ajhľa, niektorí zo stráže prišli do mesta a oznámili veľkňazom všetko, čo sa stalo. Zhromaždili sa teda so staršími, poradili sa, dali vojakom veľa peňazí a povedali: Povedzte Jeho učeníci prišli v noci a ukradli Ho, keď sme my spali. A keby sa vládár dopyčul o tom, my ho upokojíme a urobíme (všetko), aby ste boli bez starosti. Oni vzali peniaze a urobili, ako ich poučili. A táto zvesť je rozšírená medzi Židmi až dodnes.“ Mt28;11-15

Pred nejakým časom išiel v televízii slávny kontroverzný film Dana Browna „Da Vinciho kód“ sfilmovaný podľa rovnomennej knihy.

Podľa britského denníka „The Daily Telegraph“ je táto kniha najpredávanejšou knihou pre dospelých všetkých čias. Niektorí kritici ju považujú za vynikajúci román plný hádaniek, iní tvrdia, že je „arogantná, nelogická, umelá a úchylná“. Pre mnohých čitateľov je však veľmi presvedčivá, niektorí po jej prečítaní dokonca začínajú pochybovať o vierohodnosti Biblie.

Jednou z hlavných myšlienok je, že cirkev dodnes ukrýva skutočné fakty o osobe Ježiša Krista – ktorý nebol Boh, len citlivý človek, prorok, významný a mocný muž kolísavého typu, ktorý inšpiroval milióny ľudí k lepšiemu životu. Nezomrel na kríži, naopak, oženil sa s Máriou Magdalénou, svätým grálom nebol kalich použitý pri poslednej večeri, ako sa píše v legendách, ale lono Márie Magdalény, ktorá porodila Ježišovu dcéru Sáru a ich potomkovia sa stali francúzskymi kráľmi...

Prečo je také dôležité udržať Ježiša v hrobe alebo ho tam radšej ani nedat? Prečo to bola aktuálna téma na začiatku storočia, a teraz, v 21. storočí ako keby boli ľudia a spisovatelia, či konšpirátori posadnutí snahou vyvolať dojem, že Kristus nevstal z mŕtvych!!!

Stráže pri hrobe videli pravdu – zažili ju na vlastnej koži, neboli to futmáci, ale ostrielaní vojaci, profesionáli, ktorí vedeli, čo je to povinnosť a ako si ju majú plniť, veď boli za to dobre platení.

„A hľa, nastalo veľké zemetrasenie, lebo anjel Pánov zostú-

pil z neba, prišiel, odvalil kameň a sadol si naň. Jeho zjav bol ako blesk, jeho rúcho biele ako sneh. A strachom pred ním chveli sa strážcovia a zostali ako mŕtvi. Anjel povedal ženám: Vy sa nebojte, lebo viem, že hľadáte Ježiša, toho ukrižovaného!“ Mt28;2-5

Anjel z neba v zemetrasení zostúpil a odvalil kameň. „Strachom pred ním chveli sa strážcovia a zostali ako mŕtvi.“ – boli tam, aby zabránili pravde, ale zrazu si na vlastnej koži uvedomili, že bojujú boj, ktorý nemôžu vyhrať, lebo ho nebojujú proti človeku. To, čo videli, muselo pre nich byť desivým zážitkom.

„Anjel povedal ženám: Vy sa nebojte, lebo viem, že hľadáte Ježiša, toho ukrižovaného!“

Anjeli sa obrátili ku ženám a upokojovali ich – nie ku strážam – ženy mali čisté, smutné, sklamané, zranené a zarmútené srdce, stráže tvrdé a predajné. Každý hľadal „Ježiša, Toho ukrižovaného, z iného motívu.“ Malo by to pre nás byť poučenie, že Boh vidí vždy a za každých okolností hlboko do nášho srdca a má veľmi dobre prečítané naše motívy, s ktorými hľadáme Ježiša, toho ukrižovaného.

„Keď odišli, ajhľa, niektorí zo stráže prišli do mesta a oznámili veľkňazom všetko, čo sa stalo. Zhromaždili sa teda so staršími, poradili sa...“

Keď sa celé anjelské predstavenie skončilo, a stráže sa ako tak upokojili, bežali ku svojim zamestnávateľom. Veľkňazi a starší sa zhromaždili aby sa „poradili“. Mali pred sebou ďalší jasný dôkaz Božstva Ježiša z Nazareta. Stráže by si niečo takéto nevy-

(Pokračovanie na strane 3)

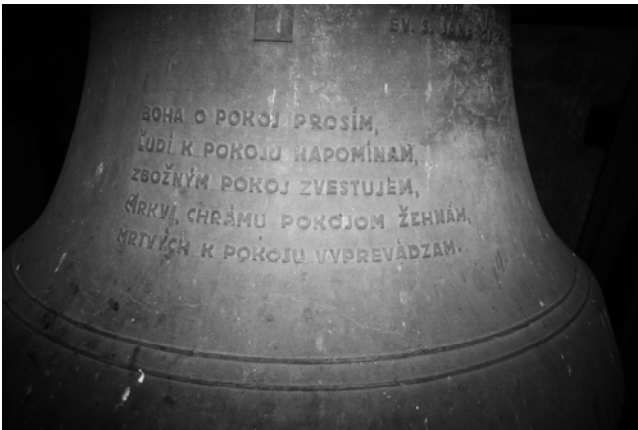
Viete o tom, že...

... zvon v obišovskom kostole má zaujímavý nápis?

Zažil som to ešte ako farár na Gemeri. V obci zomrel jeden pán, ktorý bol neveriacim, a mal, ako to tam býva, aj občiansky pohreb. Rodina však prišla za kostolníčkou a chcela aby zazvonila tak, ako to robíme pravidelne pri kresťanských pohreboch. Veď to bol dobrý človek, tak by sa mu predsa patrilo na česť a na pamiatku zazvoniť, veď oni za zvonenie zaplatia. Odmietli sme a zvony pred pohrebom ani počas pohrebu nezvonili.

A potom, ako to už býva na dedine, viedli sa v krčme a pred obchodom dlhé diskusie o tom, prečo by sa nemalo zvoniť na kostolných zvonoch na česť dobrým ľuďom. Veď čo je na tom zlé? Veď ten človek predsa celý život prežil v tejto dedine, prečo by mu nemohli prejaviť pri pohrebe nejakú úctu?

Rozmýšľali ste niekedy nad tým, prečo vlastne naše zvony zvonia, keď zomrie človek? Možno niekoho napadne aj myšlienka, že tým vzdávame tomu zosnulému česť a úctu, ale nie je to vôbec tak. Zvony sú predovšetkým oznamovacím nástrojom cirkevného zboru. Nevzdávame nimi nikomu česť. Cirkevný zbor

zvonením oznamuje, že zomrel člen jeho spoločenstva a to je dôvod prečo nezvoníme ľuďom, ktorí nie sú kresťanmi. Viem, že v niektorých dedinách platí dohoda, že zvony sa používajú aj pri katolíckych, či evanjelických pohreboch, ak je tam iba jeden kostol. Čo je v poriadku, keďže sme kresťanmi. Problémom však je, ak je niekto neveriacim človekom a nepatrí ku kresťanskej cirkvi, a nemá ani kresťanský pohreb.

Možno, že som to vtedy nevysvetlil tej rodine dobre, ale keď nám minulý rok cez zimu zmätkovali zvony, bol som pri nich dosť často na veži a tam som zbadal text, ktorý je odliaty na veľkom zvone vo veži Obišovského kostola. Keby som ho bol poznal vtedy, bol by som im ho určite povedal. Je zrozumiteľný, jasný, a veľmi krásny:

**Boha o pokoj prosím,
Ľudí k pokoju napomínam,
zbožným pokoj zvestujem,
cirkvi, chrámu pokojom žehnám,
mŕtvych k pokoju vyprevádzam.**

Napísaný tak umelecky, no aj veľmi milo a hodnotne. V poslednom čase sa zvonenie stáva problémom hlavne v niektorých obciach. Ľuďom prekáža, keď sa zvoní ráno príliš skoro, lebo ich to budí. Sú sťažnosti na to, keď zvoníme niekoľko dní pred pohrebom, pretože nemôžu spať malé deti, ktoré rodičia cez obed ukladajú. Môže to vadit' i tým, ktorí chodia do práce na zmeny a cez deň po nočnej si potrebujú pospať. Škoda, že si neuvedomujú, že tento spôsob oznamovania rôznych udalostí, či zvolávania do zhromaždenia tu bol tak dlho, ako stojí veža a v nej zvony pri kostole. Teda oveľa skôr, ako tu boli oni sami.

Možno raz príde čas, že nám bude vadit' aj nos medzi susedovými očami. Bude si ho potom musieť dať odstrániť, aby nedráždil a nevyvolával nehody?

Jaroslav Petro

Sme otvorení pre nových ľudí ???

Takto znela jedna z otázok, ktorú nám na jednom zo školení ProChrist položil prednášateľ. Pomyslel som si: „poriadne hlúpa otázka, veď je samozrejmé, že by sme sa potešili, keby nás v zhromaždení bolo čo najviac“. Prednášajúci však neskončil pri tejto otázke. Pýtal sa, ako sme pripravení na ľudí, ktorí nebudú takí ako my. Predstavte si, že sedíte ticho v kostole a zrazu si k vám prisadnú mladí ľudia v rifliah, so žuvačkou v ústach a celý kostol budú komentovať, čo sa im nepáči, čo im pripadá smiešne a čomu nerozumejú. Celý kostol by vyrušovali a podľa vás by sa správali úplne nevhodne. Sme my, ako cirkevný zbor, pripravení na takýchto nových ľudí?

Neviem si celkom predstaviť, ako by sa u nás cítil človek, ktorý by prvýkrát prišiel na naše Služby Božie. Nevie, prečo sa všetci postavia, keď príde farár alebo keď sa čítajú biblické texty. Prečo farár spieva, keď sa modlí? Čo je to konfiteor? Mal by mu to kto vysvetliť, pekne bod po bode? Prípadne nájsť mu to všetko na stranách spevníka? Mal by ho kto pred kostolom privítať a pozdraviť sa mu, prehodit' pár slov, kto je a odkiaľ k nám prišiel? A po Službách mu povedať, že sme boli radi, že bol medzi nami a potešíme sa, keď príde aj o týždeň?

Koľko nových ľudí už prišlo do našich kostolov, nechápavo odsedeli celé bohoslužby, možno aj so spevníkom v ruke, ale nepochopili ani to, že tie čísla vpredu na tabuli sú čísla tých pies-

ni, ktoré mali síce spievať, ale nemohli to vedieť? No a po Službách vyšli von za ostatnými a odišli domov, ale nikto sa k nim ani slovom neprihovoral, lebo ich nepoznal. Iba čo na začiatku, keď vchádzali, sa každý svojho suseda pýtal, čo sú to za a do ktorej rodiny ich zaradiť. Čo myslíte, prídu znova o týždeň? Prídu, aby sa mohli ďalšiu hodinu cítiť cudzo a nepríjemne?

Myslím, že nie sme pripravení na nových ľudí v našich kostoloch. Určite by sa medzi nami cítili zle a my by sme pre nich neboli milou spoločnosťou. A to je dosť vážna vec. Ľudia mimo kostola už nepoznajú našu liturgiu a naše spôsoby, veď aj my sami sa v nich niekedy mýlime. A preto by sme sa mali pripraviť na ľudí, ktorí nič o cirkvi a viere nevedia a preto im treba všetko od „A do Z“ vysvetľovať. Na to sme tu my. Nielen dať do ruky spevník, to nestačí. Je potrebné ukázať záujem, to že o každého človeka stojíme a je pre nás dôležitý. Pre Pána Ježiša má cenu každý jeden človek, tak prečo nie aj pre nás?

JP

(Pokračovanie zo strany 1)

mysleli. Myslím, že do konca svojho života na to nezabudli. Tí istí muži videli a zažili Ježiša v „akcii.“ Tri roky ho mohli sledovať a aj to robili veľmi dôsledne a pozorne, boli svedkami všetkých možných zázrakov a divov. Napriek tomu všetkému čítame: „*Preto veľkňazi a farizeji zvolali radu a vraveli: Čo robiť? Lebo ten človek činí mnohé znamenania... Od toho dňa boli rozhodnutí, že Ho zabijú.*“ J11;47,53 Jednoducho nič, absolútne nič nemohlo zmeniť rozhodnutie ich srdca neuveriť.

„*Dali vojacom veľa peňazí a povedali: Povedzte: Jeho učeníci prišli v noci a ukradli Ho, keď sme my spali... Oni vzali peniaze a urobili, ako ich poučili. A táto zvesť je rozšírená medzi Židmi až dodnes.*“ Najklasickejší prístup zničenia pravdy – dali vojacom peniaze a tak im zapchali ústa. Jednoduché, účelné. A Pravda? No a čo, účel svätí prostriedky.

Prečo je ale také dôležité udržať Ježiša v hrobe alebo ho tam radšej ani nedať? Pre to najpodstatnejšie...

„*A ak Kristus nebol vzkriesený, tak je prázdne naše kázanie, prázdna je aj vaša viera. Tak potom nachádzame sa tu aj ako faľošní svedkovia Boží, lebo sme svedčili proti Bohu, že vzkriesil Krista, ktorého nevzkriesil, ak totiž mŕtvi nie sú kriesení z mŕtvych. Lebo ak mŕtvi nevstávajú, ani Kristus nebol vzkriesený, ale ak Kristus nebol vzkriesený, daromná je vaša viera, ešte vždy ste vo svojich hriechoch.*“ 1Kor15;14-17

Ale Ježiš vzkriesený bol. Nikto, žiadne klamstvo, podvod, spisovateľ, vojak či farizej ho neudrží v hrobe. Tak to dokážme, ukážme, že veríme vo vzkrieseného Pána Ježiša Krista, že žije, je reálny, osobný a vždy prítomný. Ale musí to byť viditeľné na ovocí nášho života – „*aby svet uveril, že to On nás poslal.*“

S. Kocka

Blahoželáme!

1.4.2013 – 30.6.2013

60 rokov

Ľudovít Macko, Švábska 58 Prešov
Viera Mižišinová, Kysak 57

65 rokov

Ján Jaško, Drienovská Nová Ves 28
Margita Kostárová, Kysak 82
Anna Sedláková, Kysak 28

55 rokov

Oľga Fazekašová, Kysak 381

75 rokov

Peter Klinčúch, Obišovce 102

70 rokov

Zdenko Macko, Kysak 116
Mgr. Ľudmila Klinčúchová, Obišovce 102
Anna Petričová, Kysak 190
Imrich Sedlák, Kysak 244

Naším jubilantom srdečne blahoželáme a prajeme im Božie požehnanie!

(Ak tiež patríte medzi jubilantov, no nenašli ste sa v tomto zozname, povedzte to svojmu presbyterovi, prípadne dajte nám to vedieť na faru. Môže to znamenať, že nemáme váš evidenčný list.)

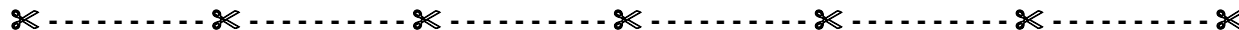
Mládežnícke okienko :-)

Začiatkom februára sa začal druhý ročník Manželských večerov. Tak, ako predtým, aj teraz pri organizácii pomáhame my – vaša mládež.

Je to super príležitosť, kde môžeme v zbore prakticky poslúžiť. Na začiatok pripravíme pre páry stoly, snažíme sa urobiť výzdobu, aby sa manželské páry počas celého večera príjemne cítili. Časťou každého stretnutia je večera, o ktorú sa takisto staráme. Večera sa skladá z hlavného jedla a dezertu. Aby počas večere a diskusie nebolo ticho, atmosféru vždy dopĺňa hudba v podobe CD, alebo nás poctí svojou návštevou nejaký hudobník. Našou úlohou je takisto po skončení večera vrátiť všetky veci a miestnosti do pôvodnej podoby ☺. Služba na manželských večeroch je prínosná aj pre nás, pretože máme priestor na rozvoj nejakých tých praktických zručností, ktoré budeme môcť v budúcnosti využiť. Sme vďační Pánu Bohu za takúto príležitosť a už teraz sa tešíme na ďalšie stretnutia! ☺

vaši mládežníci

Detský kútik

Ahoj deti! ☺

V tomto čísle máte v tajničke slová na H a pri niektorých písmenách máte čísla. Tieto písmená treba podľa poradia vypísať a dozviete sa, čo máme vďaka Pánovi Ježišovi a Jeho smrti na kríži, ktorú si v tomto období pripomínáme. Pri vyplňaní možno budete potrebovať aj pomoc vašich rodičov alebo starších súrodencov.

Prijemné lúštenie

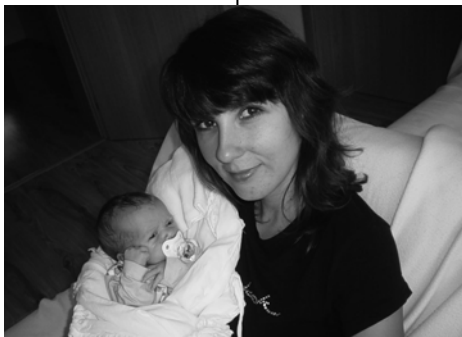
H		1	
H		18	5
H			21
H		3	
H		12	7,14
H	26		
H			2
H			6
H			
H		4	
¹¹ H	27		23
			24
H	8,22	10,20	
H		9,13	
H		16	15
H			17,19
H	25	28	

- Do čoho uložili Ježiša, keď ho zložili z kríža ?
- Čo vychádza z našich úst, keď rozprávame ?
- Človek, ktorý hrá hru.
- Nádej po anglicky
- Opak slova „dole“
- „Hovor“ po šarišsky
- Opevnenie, kde býva kráľ.
- Človek, ktorý príde na návštevu.
- Množné číslo od slova „hrb“
- Čo je medzi hlavou a bruchom
- Nahý
- Rozkazovací spôsob od slova „mazat“
- Okamžite
- Druh huby
- Veľké zviera, ktoré nežije na Slovensku a veľmi rado sa kúpe.
- Genitív množného čísla od slova „hlava“
- Veľmi známe pesničky

Stretnutie s Bohom...

Hneď na úvod musím povedať, že som vďačná Pánu Bohu za to, že som mohla vyrastať v kresťanskej rodine. Od malička som bola vedená k viere v Boha. Či už to bolo zo strany rodičov, alebo starých rodičov. Spolu sme sa modlili, čítali Bibliu. Chodila som na detskú besiedku, náboženstvo, dorast. Ale až neskôr som si uvedomila, že to čo mi chýbalo bol osobný vzťah s Pánom Ježišom.

Zlom nastal v lete hneď po mojej konfirmácii, keď som s našimi mládežníkmi išla na SEM (Stretnutie evanjelickej mládeže) do Martina. Počas tých štyroch dní som spoznala mladých ľudí, ktorí to s Pánom Bohom mysleli vážne, bol im veľmi blízky. A v jeden večer tam zaznela výzva k modlitbe pre tých, ktorí sa rozhodli pozvať Pána Ježiša do svojho života. Tak som sa modlila aj ja. Nevedela som čo bude ďalej, ale Pán Boh to vedel. Postaral sa o to, aby som mohla duchovne rásť. Našu mládež začali navštevovať mládežníci z Rankoviec. Rozprávali nám o Bohu, kresťanstve. Pripravovali

si pre nás zaujímavé témy, pozývali nás na ich spoločné výlety a svojím životom nám ukazovali aké to je žiť osobne s Pánom Ježišom. Cez nich som sa veľa naučila a boli to pre mňa požehnané chvíle. Dnes už viem, že stretnutie s Bohom môžeme zažívať každý deň. Cez Jeho slovo – Bibliu a modlitby. Len mu to musíme dovoliť, On sa nevnučuje. „Ajhľa, stojím pri dverách a klopem. Ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem stolať s ním a on so mnou.“ Zjavenie Jána 3:20 Tak, ako potrebujeme mať kontakt so svojimi blízkymi a priateľmi ktorých máme radi, tak potrebujeme mať kontakt aj s Pánom Ježišom. Veď čím viac času s ním strávime, tým lepšie ho spoznáme a môžeme mu úplne dôverovať. Je to len na nás či mu otvoríme svoje srdce a vpustíme Ho doň. On už pre nás spravil maximum. Dal svoj život za každého z nás. Za mňa, aj za teba.

B. Buzogaňová

Keď si zajedli, riekol Ježiš Šimonovi Petrovi: Šimon, syn Jonášov, miluješ ma väčšmi ako títo? Odpovedal Mu: Áno, Pane, Ty vieš, že Ťa milujem. Riekol mu (Ježiš): Pas mojich baránkov! Po druhý raz spýtal sa ho zase: Šimon, syn Jonášov, či ma miluješ? A on Mu odpovedal: Áno, Pane, Ty vieš, že Ťa milujem. Riekol mu: Pas moje ovečky! Aj po tretí raz sa ho spýtal: Šimon, syn Jonášov, či ma miluješ? Peter sa zarmútil, že sa ho po tretí raz spýtal: Či ma miluješ? a odpovedal Mu: Pane, Ty vieš všetko; Ty vieš, že Ťa milujem. Riekol mu Ježiš: Pas moje ovečky!

Ján 21,15-17

Sedíme na brehu okolo ohňa. Láme chlieb, podáva nám rybu. Je to On. Taký podobný – nepodobný tomu, aký býval pred smrťou. Teraz je akýsi ďaleký, nedostupný. Rozprestiera sa okolo Neho zvláštne ticho. Všetci sme cítili, že už celkom nepatrí do tohto nášho sveta zániku a zmaru. Dojedly sme a iba tak sme odpočívali. Ohnik dohorieval. A vtedy to prišlo. Otočil sa ku mne, obklopil ma takou pozornosťou, ako by tu široko – ďaleko nebol nikto, iba ja a On. „Šimon, syn Jonášov“. Každé to slovo ma zabolelo, ako bodnutie dýkou. Takže som Šimon. Nič viac. Iba úbohý bezvýznamný Šimon, syn Jonášov. Sen o Petrovi sa rozplynul.

Kde sú tie dávne dni, keď vo mne videl skalú. Toto mi povedal, keď sme sa prvýkrát stretli. „Si Šimon, ale budeš Peter - skala.“ Uveril som v toho človeka, ktorého vo mne videl. V tú skalú, ktorou som sa pre Neho mal stať. Vtedy som sa rozhodol, že urobím všetko pre to, aby som Ho nesklamal. Vo všetkom som bol prvý. Vždy najrozhodnejší, vždy najhorlivejší zo všetkých učeníkov.

Potom prišiel ten deň. Najväčší, najšťastnejší zo všetkých mojich dní. Sedeli sme v kopcoch pri Cézarei Filipovej. Pýtal sa, čo si vlastne o Ňom myslíme. Povedal som to za všetkých. Vyslovil som presvedčenie, ktoré vo mne bolo od začiatku. A postupne iba narastalo. „Ty si Kristus, Syn živého Boha.“ On sa na mňa pozrel tým svojím pohľadom prenikajúcim až do základov mojej bytosti, pohľadom, ktorým vo mne vidí i to, čo ja nevidím a povedal. „A ty si Peter – skala. Na tebe postavím cirkev. Ani pekelné brány ju nepremôžu.“ Cítil som sa vtedy ako bežec, ktorý dobehol do cieľa. Nesklamal som. Predstavu, ktorú mal o mne Ježiš od nášho prvého stretnutia som naplnil.

Lenže potom prišli temné dni. Čoraz častejšie hovoril o svojom utrpení. Mal predtuchy, už vtedy vedel, že Ho zabijú. Myslel som, že vyčerpaný službou ľuďom a zápasom s odporcami upadá do depresie. Snažil som sa pre Neho byť skalou, o ktorú by sa mohol oprieť. Povzbudzoval som Ho. Jeho vec

predsa nemôže sklamať. Istotne uspeje, musí zvíťaziť. On sa na mňa vždy pozrel tým svojím trpezlivým pohľadom, ako na dieťa, ktoré nič nechápe. Áno, nechápal som, nechápal som nič. A v prvom rade, nepoznal som sám seba. Netušil som, ako zle to všetko dopadne.

V ten večer, keď sme spolu jedli veľkonočného baránka a On už vedel, čo ho v nasledujúcich hodinách čaká, snažil sa nás na tú hrôzu pripraviť. Povedal nám, že Ho všetci opustíme. Povedal to bez výčitky, preto, aby sme keď sa to stane vedeli, že to vedel. A že nás napriek tomu prijíma. Nemohol som také reči počúvať. Ostatní sa možno rozprchnu, ruku do ohňa by som za nich veru nedal, nie sú to žiadni hrdinovia, ale ja? To čo hovoríš, sa týka i mňa? Petra? To teda nie! Ja pôjdem s Tebou všade, hoci aj na smrť! Budem bojovať až do poslednej kvapky krvi. Ty si sa nado mnou usmial. Bol to smutný úsmev. „Skôr, ako kohút zaspieva, tri razy ma zaprieš.“ Nuž, bolo to tak, ako si povedal. Oni sa rozprchli a ja som Ťa tri razy zaprel. Bol by som naozaj bojoval do poslednej kvapky krvi, no nedokázal som znieť to poníženie. Z veľkého majstra, obdivovaného stúpenkami i odporcami, sa stal biedny vyvrheľ, na ktorého pľuli a z ktorého si robili vtipy aj obyčajné slúžky. Nedokázal som zdieľať s Tebou Tvoje poníženie, Kriste. Hanbil som sa k Tebe priznať a trikrát som Ťa zaprel.

Teraz tu sedíme pri ohni a Ty sa ma pýtaš - znova a znova tú istú otázku. „Miluješ ma viac, ako títo?“ Čo Ti mám povedať? Veď Ty to vieš. Ty ma poznáš lepšie, ako ja sám. Ty vieš, aké to bolo odo mňa hlúpe namýšľať si, že Ťa milujem viac, než títo. A čo to je milovať viac? Láska sa nedá merať. A na tú moju sa veru ani nedá spoliehať. Trikrát som Ťa zaprel - trikrát sa ma pýtaš. Tvoja otázka zraňuje, no lieči. Dnes viem, že náš vzťah, ani moja spása nestojí na tom, čo robím ja pre Teba. Stojí na tom, čo si Ty urobil pre mňa. To, o čo sa môžem s istotou oprieť vo svojej biede nie je sila mojej lásky k Tebe, ale sila Tvojej lásky ku mne.

Daniel Pastirčák

Návšteva z Chyžného

V nedeľu 10. marca náš cirkevný zbor poctila návšteva z CZ Chyžné, minulého pôsobiska nášho brata farára Jaroslava Petra.

Pricestovali ráno okolo pol deviatej a do začiatku služieb Božích sa zdržiavali v zborovej sieni na fare. Služby Božie „odslúžila“ ich pani farárka Mgr. Emília Völgiová. Pozdravil nás aj ich spovokol, ktorý spestril SB. Po skončení služieb Božích sme sa s našimi hosťami premiestnili do kultúrneho domu v Obišovciach, kde nás tamojšie ženy i ženy z ostatných filií občerstvili chutnými koláčikmi a čajom, resp. kávou. Potom nasledovala neformálna beseda a po nej spoločný obed v kultúrnom dome v Kysaku.

Po chutnom obede, ktorý pripravili ženy z Kysaku sme sa s našimi hosťami opäť stretli v kysackom chráme Božom, kde nám pani farárka z Chyžného priblížila život a dielo br. Samuela Tomášika, ktorý pôsobil v ich zbere od roku 1833 až do svojej smrti v roku 1887.

Prednáška sa začala citátom z Listu Židom 13,7: „Spomínajte na svojich vodcov, ktorí vám zvestovali Slovo Božie. Pozorujte, aký bol koniec ich správania a napodobňujte ich vieru.“

Dozvedeli sme sa o strastiplnom živote tohto slávneho národného dejateľa, ktorý bol činný v literatúre, písal historické novely, cirkevné i národné básne v latinčine, češtine i v slovenčine. V jeho tvorbe sa veľmi často objavuje výzva do boja za slobodu a spravodlivosť, ako aj snaha dokázať dôležitosť Slovenského národa v dejinách Uhorska.

Aj na tomto stretnutí nás pozdravil ich zborový spevokol. Po skončení prednášky sme sa s našimi hosťami rozlúčili so želaním pokračovať v nadviazanej družbe.

Dakujeme za návštevu a tešíme sa na stretnutie s nimi v Chyžnom.

-dk-

Samuel Tomášik evanjelický kňaz, spisovateľ, národný buditeľ (8. 2. 1813 Gemerské Teplice – 10. 9. 1887 Chyžné)

Samuel Tomášik sa narodil 8.2.1813 v Jelšavskej Teplici (terajšie Gemerské Teplice) v rodine vzdelaného evanjelického kňaza Pavla Tomášika. Od svojich šiestich rokov vyrastal v Chyžnom, kde jeho otec pôsobil ako farár.

Základnú školu navštevoval v rodnej obci, v Chyžnom a v Jelšave. Nižšie gymnázium študoval v Gemeri, potom v Rožňave a na evanjelickom lýceu v Kežmarku, ako štipendista v Krakove a vo Wieliczke. Teológiu študoval v Berlíne, no nedokončil ju, pretože po náhlej smrti svojho otca si ho Chyžňanci zvolili za farára a tak sa musel vrátiť. Absolvoval kandidátske skúšky a v roku 1833 bol vysvätený za kňaza. Počas štúdií ho zastupoval Samo Chalupka. Ako kaplán pôsobil v Chyžnom v rokoch 1833 – 1834, následne od roku 1835 tu pôsobil ako evanjelický farár. V rokoch 1856 – 1860 bol aj gemerským ev. a. v. seniorom a dozorcóm evanjelických škôl v gemerskom senioráte.

Počas tohto obdobia venoval veľkú pozornosť slovenskému školstvu. Popri kňazskej činnosti sa prejavoval ako horlivý cirkevný, národný a literárny činiteľ. Na cirkevných konventoch bránil záujmy Slovákov proti maďarizačným tendenciám. Presadzoval požiadavku na vyučovanie slovenčiny na gymnáziu v Rožňave (1851), zaoberal sa myšlienkou založenia vyššej slovenskej školy v Gemeri. Spory okolo cisárskeho patentu v r.1859 spôsobili, že v nasledujúcom roku odišiel zo seniorálneho úradu. Od roku 1861 vyvíjal novú aktivitu: privítal zrod Matice slovenskej a slovenských gymnázií. Osobitne sledoval vývoj patronátneho gymnázia v Revúcej. Dbal o jeho odbornú úroveň a ostro odsúdil násilné zrušenie tohto ústavu. Svetská i cirkevná vrchnosť mu to nevedeli nijak odpustiť, a všade, kde sa dalo, mu pod nohy hádzali poľená. Významným spôsobom sa zúčastnil na prijatí novej spisovnej slovenčiny.

V jeho literárnej tvorbe zaujíma významné miesto poézia, v ktorej opisoval gemerskú krajinu a slovenský národný život. Viaceré z jeho básnických a piesňových textov boli zhudobnené a znárodneli. Napríklad: Hej, pod Muránom, tam je krásny svet, je známa vo verzii Hej, pod Kriváňom, tam je krásny svet, Kolo Tatier čierňava, Ja som bača veľmi starý. Do povedomia slovenského národa a slovanských národov sa dostal svojou hymnickou piesňou "Hej, Slované, ešte naše slovenská feč žije", ktorá zohrala významnú úlohu v slovenskom i slovanskom národno-emancipačnom pohybe. Napísal ju počas cesty na štúdiá do Nemecka v jeseni roku 1834, kde sa zoznámil s českými národovcami a uvedomil si, že bratský český národ je ponemený. Zarmútilo ho, že je v podobnom postavení ako Slováci v Uhorsku. Po návšteve jedného pražského divadla sadol za stôl a položil na papier myšlienky, ktoré mu všíli v hlave. V ušiach mu znela melódia bojovej a majestátnej hymny "Jeszcze Polska niezginieła poki my żyjemy".

Pri 50. výročí jej vzniku bol Samo Tomášik pozvaný do Prahy. Českí národovci mu chceli vzdať hold a ukázať, že Praha je znova česká. Po privítaní na hlavnej stanici bol pre Sama Tomášika pripravený koč, ktorým ho mali odvieť k hotelu, kde bol bytovaný. Študenti, ktorí ho

privítali však vypriahli kone a sami ťahali koč. V Prahe sa Samovi Tomášikovi dostalo skutočne mimoriadne úcty a vďačnosti. Dojatý Tomášik na záver svojej krátkej ďakovnej reči za milé privítanie v českom jazyku povedal:

"Prišiel sem nyní do té milované slovanské Prahy a mohu nyní se Simeonem promluvíti:

Nech odejíti služebníka svého, Pane, neboť oči mé spatřili spasení lidu mého! "

Táto hymna v roku 1918 ašpirovala na štátnu hymnu Československej republiky, v rokoch 1939 – 1945 bola hymnou Slovenskej republiky. Za jej spievanie boli slovenskí študenti pred rokom 1918 vylučovaní zo škôl a mnohí Slováci väznení – počas 1. Svetovej vojny bol za jej spev trest v rozsahu 8 rokov ťažkého žalára.

Osobitnú zložku jeho piesňovej tvorby vytvárala duchovná pieseň. Zúčastnil sa na tvorbe Zpěvníka evanjelického (1842) ako člen pre prípravu vydania tohto kancionála, do ktorého prispel 24 piesňami. Prenikol

aj do problematiky slovenskej hymnológie, i keď jeho duchovné piesne možno až tak nevstúpili do nášho hudobného povedomia. Určite je však známa jeho pieseň z ES 516 " Keď sa bieda na mňa valí." Už podľa slov je jasné, že ju napísal pod ťarchou skúšok, ktorým bol vystavený vo svojom osobnom živote.

Samo Tomášik bol dvakrát ženatý. Prvá manželka ho opustila po necelých troch mesiacoch. Druhý krát sa oženil o 3 roky neskôr a vzal si Annu, rod. Antonyovú (1823 – 1899) z Pozdišoviec. Narodilo sa im celkom 13 detí, z toho osem synov a päť dcér, no Tomášika prežili iba štyri deti. Prvý syn sa narodil mŕtvym, ďalšie 3 zomreli v útlom detskom veku. V dospelom veku zomreli: Pavel, ktorý bol profesor na gymnáziu v Pluži ako 31 ročný na tuberkulózu, Karol ako 24 ročný lekárnik na otravu krvi v Debrecíne, Samuel nádejný kňaz sa ako 23 ročný utopil v neďalekej Muránke, Ľudmila ako 17 ročná sa otráвила doma v altánku spolu s kadetom, za ktorého jej rodičia bránili sa vydať, pokiaľ je vojakom, Gustáv vyučený strojník, odišiel ako 19 ročný do Ameriky a viac sa rodičom neozval. Dcéra Matilda bola od svojich 5 rokov hluchonemá (po prekonaní zápalu mozgových blán).

Jedna z dcér, Libuša, bola vydatá za evanjelického kňaza v Čiernej Lehote, ktorého maďarská vrchnosť tiež prenasledovala. Nátlak psychiky nezvládol a 2.9.1887 skočil z veže. Táto správa na Sama Tomášika zapôsobila ako úder blesku, ktorý už nevydržal. Keď sa dňa 10.9.1887 dozvedel o smrti svojho zaťa, stratil nielen reč, ale aj sily a ešte v ten istý deň zomrel. Na smrť ho zronil spôsob, akým mu zaťa k smrti dohnali. Najtragickejšie bolo, že úder viedli cirkevné úrady, hlásajúce mier a pokoj ľuďom dobrej vôle.

Na pohrebe Tomášika odzneli ďakovné reči o jeho ušľachtilej duši, starostlivosti o rodinu a cirkev, ale ani slovo o jeho literárnej činnosti a zásluhách o národ. Odstrašujúce príklady zatvorili ústa mnohým národovcom.

Ján Greguš

Pri odchode brata

Jesenný dáždik z neba tíško plynie
a srdce hali zrazu smútku plášt.
Márne sa ale pýtaš po príčine,
prečo, čo žilo, prestalo už rásť!

Prečo tie ruky, prácou urobené,
dnes krížom ležia a bez pohnutia?
Je koniec nemoci a utrpenia.
Slzavie zrak, len skaly nesmútia,

keď vidíš telo, rokmi unavené.
Utíchal ston a pominul aj bôľ.
U lôžka skončilo sa vaše bdenie.
Po hasli sviece. Mŕtvuy už len bol,

bol bratom, príbuzným a všetkým známym.
Nie smrť, Pán mu na odchod príkaz dal,
aby sa dnes on, po rozlúčke s vami,
po ceste za Ním odobral.

Ladislav Fričovský

Vášeň napísaná k rozlúčke s bratom Dušanom Mackom.

Veľkonočná pochúťka

Suroviny:

- 1kg údené mäso bez kosti
- 40dkg kukurica a hrášok
- 1 malé lečo
- 2ks mäkký syr
- 10dkg maslo
- 1 cibuľa
- syr na strúhanie

Na masle opražíme cibuľku, pridáme hrášok a kukuricu, potom pridáme mäso nakrájané na rezance, podusíme, pridáme lečo, syr, ešte podusíme, dochutíme soľou, vegetou, čili (ak je treba a podľa chuti).

Naservujeme na tanier, vrch posypeme strúhaným syrom a nadrobno nasekanou žihľavou. Tanier ozdobíme vajíčkom a cviklou. Namiesto strúhaného syra môžu byť aj plátky syra.

Podávame s celozrnnými bagetkami alebo bielym pečivom, veľkonočným bielym koláčom.

Dobrú chuť!

Milý dospeláci ☺

Milý dospeláci opäť tu máme pre vás biblický testík ☺. Tentoraz správne odpovede nájdete v knihe Kazateľ, takže odporúčam si ju poriadne prečítať, a obzvlášť sa sústrediť pri kapitolách 3, 5, 7, 12 ☺. Prajeme vám požehnaný čas pri hľadaní odpovedí ☺.

1. Kde je podľa Kazateľa srdce bláznov?

2. K čomu prirovnáva všetky veci?

3. Prečo dal Boh ľuďom do srdca večnosť?

4. Čo hovorí o slovách človeka?

5. Prečo je pozemské bohatstvo márne?

6. Čo je lepšie ako deň narodenia?

7. Prečo sa nemáme náhliť k hnevu?

8. Akého človeka na zemi niet?

9. Akých učinil Boh ľudí?

10. Čo je povinnosťou každého človeka?

Rozhovor s br. kaplánom Petom Székelym

1. Kedy a kde si sa narodil?

Narodil som sa 16. septembra 1988 v Košiciach.

2. Čo najviac ovplyvnilo tvoje rozhodnutie študovať teológiu?

V prvom rade to bolo Božie vocatio interna (vnútorné povolanie), ktoré musí človek pocítiť vo svojom vnútri. Lebo bez vnútorného povolania sa táto služba konať nedá. Totižto moje ilúzie mi zobrala už fakulta, kedy človek videl ľudí, ktorí študovali na fakulte, ale ich duchovný život akosi pokrývkával. Niekomu sa zdá, že vocatio interna je len akousi frárou. Ale tak tomu nie je. Ja ďakujem Pánu Bohu za to, že ma mohol osobne formovať brat senior Ladislav Fričovský jeho obetavou službou a životom. On bol takým mojím prvým vzorom. S ním som trávil veľa času, kedy sme sa stretávali na náboženstve a na doraste. Naše spoločné rozhovory a zamýšľanie sa nad Božím slovom formovalo môj mladý život. Potom neskôr ma formoval a veľa naučil aj brat farár Dano Mišina. Ponúkol mi možnosť nahliadnuť do života farára. A do všetkého, čo s tým súvisí. Ale samozrejme tých vzorov bolo viac.

3. Pri Tvojej ordinácii si dostal do vienka Božie slovo. Môžeš našim čitateľom povedať, ako ťa to Slovo oslovuje v tvojej práci?

Božie slovo je nástrojom farárov. Tak ako nejaký majster používa rôzne náradie k svojej práci, tak tým hlavným nástrojom farára je práve Božie slovo. No tu si treba vždy uvedomovať a pripomínať, že je to Božie slovo. Nie moje a ani nikoho iného, ale Božie. Preto je obrovský dar od Pána Boha, že Bibliu – Jeho slovo máme, môžeme čítať a študovať. Božie slovo, ktorým potešujem, napomínam ale aj povzbudzujem druhých ľudí, samozrejme oslovuje aj mňa. Ono hovorí aj do môjho konkrétneho života. Napokon práve ono mi dáva silu a odhodlanie do mojej práci na Božej roli.

4. Nastúpil si ako kaplán do dediny plnej evanjelikov. Ako sa ti tam darí?

Dedina plná evanjelikov ☺. Kiežby to bolo tak, ako tomu aj tento prívlastok hovorí. Dedina plná evanjelikov. Keď som nastúpil do zboru (CZ Rožňavské Bystré), bolo na mojich prvých službách Božích pomerne dosť ľudí. Ďakoval som Pánu Bohu za každého jedného z nich. Pomyslel som si, že to nie je až také zlé. Ale po čase sa ten počet ľudí na službách Božích upravil. Klesol. Po nejakom čase som sa dozvedel, že na tie prvé SB boli ľudia pozývaní ☺. Teraz keď prichádzam na SB, cítim sa ako v domácnosti. Pri tom počte si človek veľmi ľahko všimne, či sme tam len tí skalní, alebo niekto pribudol. Božie slovo je mocné a ono má moc zmeniť takúto situáciu. Dá sa povedať, že zo dňa na deň som vstúpil do nových povinností, ktoré som predtým nepoznal a ani neriešil. V cirkevnom zbore dávame ešte aj čo to dokopy, aby to bolo tak, ako má byť. Ale aj tu je ešte dosť roboty.

5. Zima už pomaly končí. Chceme vedieť, ako zvládaš úlohu gazdu na fare a kuriča zároveň?

Už budem hovoriť podobne ako ľudia zo zboru, keď poviem, že už som aj rád, že zima sa pomaly končí. Dost som sa naodhadzoval snehu ☺. Po nedeli a povinnostiach súvisiacich s prácou farára sa stávam v týždni správcom budovy. Treba odházať sneh, vyčistiť prístupovú cestu k fare, pripraviť drevo na kúrenie, vyčistiť kotel, pomeniť žiarovky a mnoho iného. Neskôr príde čas na prípravu k vyučovaniu náboženstva, biblickej hodiny,

kázni na nedeľu, papiere, ktoré treba založiť, či odoslať a podobné administratívne veci. Po čase som všetky povinnosti zladil tak, aby som stíhal všetko, čo treba.

6. Mohol by si nám priblížiť Rožňavské Bystré?

Pravdaže. Obec Rožňavské Bystré je vzdialená od Rožňavy asi osem kilometrov. Obec má okolo 600 obyvateľov. V obci je škôlka a Základná škola, ktorú navštevuje asi 80 žiakov. Väčšina obyvateľov sú bývalí baníci, ktorí poznajú tento tvrdý chlebiček a mnoho z nich má aj trvalé následky z tejto ťažkej práce v bani. No Gemer sa vyznačuje aj veľkou nezamestnanosťou a málom pracovných príležitostí. Avšak nielen tým, ale aj bývalým režimom, ktorý je v tunajších ľuďoch stále zakotvený. No aj tu sú dobrosrdeční a milí ľudia, ktorí rozdadajú aj to posledné.

7. Dal si už dokopy mládež, alebo sú s tým ťažkosti?

Mládež sa tu nestretávala, pokiaľ bol zborový farár zastupovaný z Rožňavy. Vtedy sa konali len SB v nedeľu, vyučovanie konfirmácie a vyučovanie náboženstva počas týždňa. Pomaly sa podarilo rozbehnúť nejaké veci, čomu som strašne rád. Bol som oslovený po jedných SB, či by sme sa nemohli stretávať na mládeži. Začali sme trať, ale je to v rukách Božích. Aj za to málo som Mu vďačný.

8. Ako ťa prijali veriaci v Tvojom novom pôsobisku?

Tu musím povedať, že najprv som mal taký osobný pocit, akoby kvôli mne musel odísť ich predchádzajúci brat námestný farár. Akoby som sa ja „hrnul“ na jeho miesto. No potom, čo sa ľudia s týmto jeho rozhodnutím odísť z tohto zboru v Rožňavskom Bystrom zmierili, uvedomili si, že neostali sami a Pán Boh sa o nich postaral. Poslal im pracovníka, ktorého majú medzi sebou a nie sú odkázaní len na zastupovanie. Teraz cítim obrovské prijatie a naozaj taký rodinný charakter aj tohto spoločenstva bratov a sestier.

9. Našiel si si už tam aj spolupracovníkov v rozširovaní Božieho Slova?

Ja som po svojom predchodcovi bratovi farárovi Jánovi Gallovi „zdedil“ v cirkevnom zbore pracovníčku s deťmi, ktorá vedie detskú besiedku. Tu som naozaj tiež vďačný Pánu Bohu za takúto pomoc. Pracovníčku na detskej besiedke potrebujeme, pretože besiedka prebieha v rámci SB. Deti počas prvej piesne dostanú pozhengnanie a potom odchádzajú do zborovej miestnosti, kde majú vlastný program.

10. Ak si nájdeš voľný čas, ako ho využívaš?

Vo voľnom čase sa venujem knihám, ktoré čítam, ale aj objednávam a dopĺňam tak svoju knižnicu. Tiež sa stretávame s bratom seniorálnym kaplánom, mojim spolužiakom Marekom Hrivňákom, ktorý pôsobí v Rožňave a trávime čas pri spoločných rozhovoroch o našej práci v konkrétnom spoločenstve, starostiach a radostiach, alebo si spoločne pozrieme nejaký film. Počas týždňa prichádzajú za mnou aj deti zo sociálne slabších rodín, ktoré sa prídu zahrať do zborovej miestnosti. Tam s nimi trávim pri hre a učení spoločné chvíle.

Dovoľte mi na záver pozdraviť všetkých čitateľov časopisu Pútnik. Ďakujem vám za vaše modlitby v ktorých na mňa myslíte a za všetky vaše pozdravy, ktoré ma úprimne potešia. Želám vám všetko dobré a veľa Božieho pozhengnanie.

Za rozhovor v menej redakčnej rady časopisu Pútnik ďakuje Dušan Kosturko

Rozpis služieb Božích				
28.3.2013	Zelený štvrtok	17:00	Kysak	+VP
		18:00	Obišovce	+VP
29.3.2013	Veľký Piatok	8:00	Lemešany	pašie
		9:30	Obišovce	pašie + spevokol
		11:00	Kysak	pašie
30.3.2013	Tichý večer modlitieb a chvál	19:00	Trebejov	
31.3.2013	Veľkonočná nedeľa	8:00	Suchá Dolina	
		9:30	Obišovce	spevokol
		11:00	Drienovská Nová Ves	
1.4.2013	Veľkonočný pondelok	8:00	Trebejov	
		9:30	Kysak	spevokol
7.4.2013	1. nedeľa po Veľkej noci	8:00	Drienovská Nová Ves	Oz 6,1-3; 1J 5,4-10
		9:30	Obišovce	Mládežnícke služby Božie
		11:00	Trebejov	
14.4.2013	2. nedeľa po Veľkej noci	8:00	Kysak	4M 27,15-17; Sk 20,28-31
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
21.4.2013	3. nedeľa po Veľkej noci	8:00	Trebejov	Jób 19,25-27; 1Tes 5,9-11
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
28.4.2013	4. nedeľa po Veľkej noci	8:00	Drienovská Nová Ves	Jer 17,5-8; 1J 4,10-16
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
			Bačkovík	Misijne popoludnie
29.4.2013	Biblická olympiáda	9:00	Herľany	
5.5.2013	5. nedeľa po Veľkej noci Deň matiek	8:00	Kysak	Pr 1,8-10; Ef 6,1-4
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	+VP
		14:00	Suchá Dolina	+VP
9.5.2013	Vstúpenie Krista Pána na nebo	9:30	Kysak	
		18:00	Obišovce	
12.5.2013	Nedeľa po Vstúpení	8:00	Trebejov	+VP 5M 31,6-8; G 3,13-14
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	+VP
		14:00	Lemešany	+VP
19.5.2013	1. slávnosť svätodušná	9:30	Obišovce	+VP
20.5.2013	2. slávnosť svätodušná	9:30	Kysak	
		18:00	Obišovce	
26.5.2013	Svätá Trojica	8:00	Drienovská Nová Ves	
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
2.6.2013	1. po Sv. Trojici	8:00	Suchá Dolina	Ez 36,25-28; Sk 8,26-39
		9:30	Obišovce	+ posedenie pi káve
		14:00	Trebejov	Misijné popoludnie
9.6.2013	2. po Sv. Trojici Deň otcov	8:00	Kysak	5M 7,6-8; Zj 19,5-9
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
		14:00	Lemešany	
16.6.2013	3. po Sv. Trojici	8:00	Trebejov	Mich 7,18-19; Ef 2,1-10
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
22.6.2013	Skúška konfirmandov	18:00	Obišovce	
23.6.2013	4. po Sv. Trojici	9:30	Obišovce	Konfirmácia
30.6.2013	5. po Sv. Trojici Sviatok ap. Petra a Pavla	8:00	Drienovská Nová Ves	Zach 7,8-10; R 14,7-13
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	